

[Finansministeren.]

tisk taget i de senere måneder oppe på det normale salg.

Det er dog rigtigt, at der har været en tilbagegang, og det har også givet sig udslag i faldende indtægter for staten, men som det ser ud i øjeblikket, skulle man igen være oppe på et normalt salg.

Jeg vil slutte med at besvare spørgsmålet således, at jeg ikke har planer om at foreslå denne afgift ophævet.

Juul Madsen: Må jeg gøre den bemærkning til den højtærede finansminister, at ser man tallene for de sidste 5 måneder, så er det rigtigt, at i de 2 første måneder af de sidste 5 måneder var der en mindre omsætning end i de efterfølgende 3 måneder, men i de sidste 3 måneder har omsætningen ligget konstant på omkring 5.600, og der er intet, der tyder på, at vi inden for den nærmeste fremtid kan regne med en normal omsætning. I branchen mener man tværtimod, at meget tyder på, at omsætningen yderligere vil stagnere, og da det er evident for alle, der har beskæftiget sig med denne afgift, at den ikke har gavnet statens finanser, ikke har glædet den højtærede finansminister, men har skabt store vanskeligheder inden for bilbranchen, har jeg ment, det var berettiget at trække dette spørgsmål frem på et tidspunkt, hvor vi jo ved, at nye afgifter er i støbeskeen.

Jeg beklager ikke at kunne takke finansministeren for det svar, jeg fik. Jeg tror, det bliver nødvendigt at tage denne ting op til overvejelse i den nærmeste fremtid.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Ja, jeg synes heller ikke, der med det ærede medlems nye bemærkninger er sagt noget, som i virkeligheden beviser noget som helst om, at denne afgift på de brugte vogne er årsagen til en nedgang i bilsalg. Det er rigtigt, at man kan konstatere en nedgang, men man må også tage hensyn til de tal, jeg nævnte før, og fordele den stærke stigning i marts lidt over de andre måneder.

I øvrigt må man jo heller ikke glemme, at kreditstramningen vel netop på et sådant område som salg af biler spiller en temmelig stor rolle. Jeg vil da selv tro, at det i første række er kreditstramningen, som har

gjort, at der er et lidt mindre bilsalg, end der har været tidligere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hagen Hagensen* til finansministeren:

„Vil ministeren bekræfte, at en kapitalbindingskonto med fradrag inden for 2.500 kr. kan oprettes, selv om dertil benyttes binding af obligationer, der i størrelse og værdi overstiger grænsen for kapitalbinding?“

Hagen Hagensen: Det spørgsmål, jeg har stillet til den højtærede finansminister, taler sådan set for sig selv, og jeg skal blot føje til, at for mig at se er hverken lovens ordlyd, dens ånd eller mening en hindring for, at man kan binde obligationer, der i kursværdi og pålydende overstiger maksimumsbeløbet 2.500 kr. — mere skal der ikke gives fradrag for i den skattepligtige indkomst. Ordet „indskudsværdien“ i loven må kunne forstås — og forstås rimeligst — på denne måde. Denne fortolkning stemmer ikke med det cirkulære, som skattedepartementet har udsendt, men det er trods alt lovens ord, der må være gældende. Det kan for øvrigt kun være et gode, at der kapitalbindes så store beløb som muligt også i obligationer, og derfor beder jeg den højtærede finansminister bekræfte, at den opfattelse, jeg har, er rigtig.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Efter renteforsikringslovens § 12, stk. 5, kan der i et indskudsår højst indskydes 2.500 kr. på hver kapitalbindingskonto. Når indskudet består i obligationer, beregnes indskudsværdien på grundlag af disses kursværdi pr. 31. december i indskudsåret, dog højst deres pålydende. Som loven er formuleret, er der derefter ikke mulighed for at oprette en gyldig kapitalbindingskonto, hvis kursværdien af obligationerne overstiger 2.500 kr. Derimod er obligationernes pålydende ikke afgørende, så længe kursen ligger under pari.

Disse bestemmelser blev indsat ved den seneste revision af renteforsikringsloven, som fandt sted i sidste folketingssamling. Bestemmelsen blev indsat under udvalgsbe-